

Crítiques clàssica

Opció A, Opció B

Xavier Casanoves Danés

OBC i Leticia Moreno, violí

Dir. Eiji Oue.

L'Auditori, 3 d'octubre.

Opció A, la crònica, opció B, la crítica, divergents en aquest concert amb el titular de l'OBC i la violinista madrilenya Leticia Moreno. La crònica comenta els seus èxits clamorosos, que plau de ressenyar amb l'aplaudímetre ratificant que una gran part del públic s'ho va passar d'allò més bé amb l'acaparador *Concert per a violí* de Jean Sibelius i la *Simfonia núm. 1* de Gustav Mahler.

El fet que no s'aprofundís en cap de les dues obres no va preocupar aquesta fracció contentada amb tanta vistositat.

Moreno, de vint-i-tres anys, formada a l'Escola Reina Sofia i promocionada per Vengerov i Plácido Domingo, toca un Gagliano de sonoritat opulenta que explota amb radicalitat i molt vibrat. Desconfiant d'una orquestra pesant i mal definida, va afermar-se a partir de la cadència, des d'aleshores

ja plenament rapsòdica. Com a propina, l'adàgio de la *Sonata en sol menor* de J.S. Bach, líric i puríssim de so.

La crònica confirma que Oue xala amb Mahler, que llegeix amb la ingenuïtat de qui es conforma amb les coloraines. I l'opció B es declara decebuda per una evident autosatisfacció i la teatralitat d'uns gestos i postures inútils per a l'orquestra. Com a mostra, la genuflectió al *tutti* final. Tracta la *Tità* com un transsumpte de la *Pastoral* sense copsar-ne els sarcasmes. El

L'OBC i l'excel·lència dels solistes van salvar el concert

motiven els paroxismes i terrabastalls i, mentre arriben, traspua sentimentalisme sumint l'orquestra en unes inèrcies i una lentitud que el condicionen a ell. Entrades en fals, uns violins poc sol·licitats, un mal dia dels trompistes...

Sort que l'Orquestra coneix l'idioma de l'obra. Això, i l'excel·lència dels solistes, va rescatar l'ànim d'uns quants.

Pàtria comuna

X.C.D.

OBC i Christian Zacharias, director

L'Auditori, 27 de setembre.

Segon concert de la temporada saldat amb resultats òptims per la conjunció d'un alt rendiment i l'atracció de la *Simfonia París* i el *Rondó per a violí KV 373* (en primera audició) de Mozart, el cèlebre *Concert per a trompeta* de Haydn i *Ma mère l'Oie* de Ravel, una obra assimilable a la *clarté* mozartiana i, per tant, ben ubicada en un festival centrat en aquest compositor, pàtria comuna dels melòmans, fins i tot d'aquells més exclusivistes disposats a acceptar que la seva música els emociona. Enguany els abonats a la Sèrie Iniciació de l'OBC ho tindran molt clar: d'ell són una tercera part de les obres que escoltaran.

Christian Zacharias va dirigir amb flexibilitat *La Parisienne*, que cal considerar germen d'algunes de les grans simfonies

posteriors, amb una OBC que hi mostrava una gran implicació i uns violins estupendos comandats per Natalie Chee. Aquesta jove violinista australiana, que lidera la Camerata de Salzburg, va protagonitzar el breu *Rondó*, que és una de les primeres obres que Mozart va compondre per ser estrenades a Viena. El va tocar amb gràcia encisadora i un so lluminós magníficament expandit als greus, però amb aquell capteniment que els solistes han d'abandonar si volen brillar.

Així ho va fer en el *Concert* de Haydn -i encara millor diumenge que disabte- Mireia Farrés, primer faristol de trompeta i una de les *first ladies* més rutilants que ha tingut l'OBC, en una lectura ideal basada en una acurada matisació dels contrastos dinàmics. Com a final, l'encanteri de Ravel posat al servei de l'imaginari infantil en una interpretació precisa i enjogassada amb uns solos notabilíssims de Chee.

Xavier Mestres Emilió i Muntsa Alcañiz protagonitzen aquesta obra d'Agustí Bartra ■ VICENT BARELLA

Albert Mestres dirigeix a l'Espai Brossa 'L'hivern plora gebre damunt el gerani', obra tardana d'Agustí Bartra

Sainet "esberlat"

Andreu Gomila
BARCELONA

Agustí Bartra és avui dia un escriptor gairebé invisible. En vida va ser reconegut i seguit gràcies a obres tan magnànimes com *Ecce homo*, *Odisseu* i *Crist de 200.000 braços*, i a les traduccions de poetes nord-americans. Mort el 1982, va caure damunt d'ell tot el pes de l'oblit. En el centenari del seu naixement, però, l'Espai Brossa ha decidit posar-hi una mica de remei amb la recuperació del seu teatre, que, segons els experts, és del millor de la dramaturgia catalana de la segona meitat del segle XX. Dijous arriba al teatre del barri del Born un text ben original, *L'hivern plora ge-*

bre damunt el gerani, que, segons el director d'escena Albert Mestres, és una mena de sainet que "el llenguatge de Bartra esberla".

Peça sense argument aparent, sense personatges, però amb "presències", tot bascula damunt una parella (Muntsa Alcañiz i Xavier Mestres Emilió) que regenta una botiga de música en un moment de la vida en què "les coses esdevenen irreversibles", diu Mestres. "L'obra evoca un passat potentíssim ple de pèrdues i culpes, un present buit i un futur inexistent", afegeix.

A *L'hivern plora gebre damunt el gerani* no només hi ha la parella protagonista, sinó que també hi tenim un gos invisible (però no in-

sonor) i un motorista, corporeïtzat gràcies als titelles de Núria Mestres. Aquest últim element és l'únic que el director s'ha tret de la màniga, ja que només ha mirat de "recollir la complexitat de l'obra", d'una diversitat tècnica i uns matisos propis del millor teatre del segle passat, d'Ionesco a Beckett, passant per Camus, Brecht i T.S. Eliot.

Mestres no té cap dubte a l'hora d'afirmar que aquesta peça, estrenada el 1980 a Terrassa, serà, un cop representada en condicions, "un referent indispensable del teatre català de la segona meitat del segle XX". I això que el poeta va escriure poc teatre, tot i que, segons l'estudiós bartrian Sam Abrams, hi va acabar caient

de manera natural després de passar per la poesia lírica, la dramàtica, l'èpica i la narrativa. "Si no s'hi va posar abans va ser per culpa de l'exili [1939-1970] a Mèxic: no veia el sentit de dedicar-se al teatre si no es podia representar", va matisar Abrams.

L'hivern plora gebre damunt el gerani és la tercera part d'una tetralogia inacabada a partir de les estacions i que compta amb *Cora i la magrana* (estiu) i *Octubre* (tardor). En la peça que es podrà veure al Brossa, la música hi té un paper gairebé central i els espectadors podran escoltar, per exemple, Stravinsky, Bartók, Bach, Beethoven i diferents cançons populars escrites pel mateix Bartra. ■

Curtmetratges de Girona a Hollywood

Elisabet Escriche
GIRONA

El Festival de Cinema de Girona, el més antic de Catalunya, ha volgut fer un pas més per augmentar la qualitat dels seus curtsmetratges i ha creat una consultoria per assessorar els directors. El nou servei aconsellarà, mitjançant re-

unions periòdiques, sobre la qualitat tècnica -quin és el millor material que es pot utilitzar i on es pot trobar- i la idea del projecte. "L'objectiu és aconseguir que els treballs viatgin a Hollywood", va aclarir el director del festival, Lluís Valentí. "Allà podran fer contactes amb professionals del sector".

Per celebrar el 20è aniversari del festival, ja es va poder veure a la capital del cinema una petita mostra dels curtsmetratges que han participat en alguna edició del certamen gironí. El tast es va projectar entre el 14 i el 16 de setembre a Los Angeles Latino Film Festival, a l'Egyptian Theatre de Hollywood Boulevard.

Durant el festival, que ahir va donar el tret de sortida i que s'allargarà fins al 12 d'octubre, es podran veure a la secció oficial 120 curtsmetratges dividits en vuit categories: ficció en 35 mm, ficció, documental, creació, animació, Girona ficció, Girona documental i Girona creació. Es projectaran als cinemes Albéniz Plaça i la casa de Cultura. Al Off Festival, on s'inclouen les pel·lícules fora de competició, s'han programat curtsmetratges d'animació, els que es van veure a Hollywood i alguns del Festival Internacional de Cinema Gai i Lèsbic de Barcelona. ■